

Reacties op internetconsultatie wetsvoorstel WvGGZ vanuit het samenwerkingsverband “Allen voor een “Zaanstreek-Waterland 23 mei 2025

Allen voor één is een samenwerkingsverband van de zeven gemeenten, GGD, Politie, Zorg en Veiligheidshuis, zorg en welzijnspartijen in de regio Zaanstreek Waterland

Probleem	Voorstel
Geen informatie aan burgemeesters over gevallen waarin na beoordeling geen crisismaatregelen wordt geadviseerd. Soms is hier bij hen wel behoefte aan, zeker als sprake is van gevarenrisico's of als dezelfde persoon vaker is aangedragen voor beoordeling door de crisisdienst.	In Wet mogelijk maken dat ook informatie wordt verstrekt aan burgemeesters als er geen crisismaatregelen worden geadviseerd.
In hoeverre kan/mag de burgemeester afwijken van het advies van de psychiater (m.a.w. toch een CM opleggen vanwege onmiddellijk dreigend ernstig nadeel, terwijl de psychiater geen psychische stoornis heeft geconstateerd). Bijvoorbeeld als het gedrag (met onmiddellijk dreigend ernstig nadeel) voortkomt uit verslaving of een persoonlijkheidsstoornis.	In de toelichting van de wet opnemen in welke gevallen een burgemeester kan afwijken. Eventueel een helder stroomschema opnemen.
Wat zijn de alternatieve routes voor de burgemeester als er o.b.v. de medische verklaring van ggz onvoldoende gronden zijn voor een crisismaatregel, maar wel sprake is/likt van ernstige risico's voor de persoon zelf of de omgeving.	In de toelichting van de wet een helder stroomschema opnemen wat de alternatieve routes zijn voor burgemeesters indien er geen crisismaatregel wordt geadviseerd, maar wel ernstige risico's zijn.

Verzoek tot opleggen van de CM gebeurt regelmatig in de nachtelijke uren (hoge belasting piketregeling gemeenten); zou hier eerder op geanticipeerd kunnen worden als eerder voorzien wordt dat de situatie uit de hand dreigt te lopen.	Bekijk of het juridisch mogelijk is om vroeger te anticiperen op een dreigende situatie.
Welke organisatie is verantwoordelijk om toe te zien op het welbevinden van de andere leden in het huishouden (kinderen, partners en huisgenoten) als tot crisisbeoordeling, een CM of aanvraag ZM wordt besloten. Is dat de verantwoordelijkheid van BM, GGZ, Politie of GGD? Wie doet wat en wie moet melden?	In de toelichting op de wet opnemen hoe het zit met de verantwoordelijkheden van andere partijen om toe te zien op het welbevinden van andere leden van het huishouden bij een crisisbeoordeling.
Uitvoering van de hoorplicht is niet altijd mogelijk. Wat zijn gegronde redenen om de patiënt niet te horen (praktijkgeval: patiënt sliep, maar volgens jurisprudentie was dat geen goede reden om persoon niet te horen). Ook zijn personen in crisis lang niet altijd in staat om gehoord te worden.	In de wet duidelijkheid scheppen over de hoorplicht en de problemen als dit niet kan worden uitgevoerd.
Knelpunten van de wet: Administratieve lasten voor betrokken partners zijn hoog.	In andere wetgevingstrajecten wordt een analyse gemaakt van de administratieve druk. Gebeurt dit ook hier en is er al een advies?
Informatie voor de patiënt is vaak te ingewikkeld. Rollen en verantwoordelijkheden rond de aanvraag WZD in de praktijk onvoldoende helder, o.a. als het gaat om huisartsen. Dit leidt tot druk bij andere partners, zoals de GGD. De route rond patiënten in ziekenhuizen, waarbij verplichte zorg (Wvggz/WZD) nodig kan zijn, is niet altijd helder. (wie doet wat in de beoordeling en het vervoer)	Maak helder voorlichtingsmateriaal over de wet gericht op patiënten en professionals.
In de wet staat dat de politie een zorgmachtiging mag aanvragen. Die mogelijkheid in de wet zal de politie uitsluitend gebruiken wanneer er sprake is van een ernstig conflict met de GGZ.	In de toelichting van de wet opnemen wanneer er sprake is van een ernstig conflict.
Bij de GGZ is in bepaalde situaties behoefte aan beeldbellen, als het niet lukt de patiënt fysiek te spreken. Jurisprudentie wijst deze vorm af als het gaat om de medische verklaring t.b.v. de crisismaatregel.	In wet opnemen dat beeldbellen mag, als de patiënt dit wil.
Zo lang de WvGGZ stelt dat er een behandeldoel moet zijn en de problematiek behandelbaar is, sluit je een complexe groep op voorhand uit (zoals verslaafden). Juist een groep waarbij je met een (tijdelijke) verplichte opname wellicht een doorbraak zou kunnen forceren. Voor deze groep zijn er feitelijk weinig tot geen alternatieven om ze	Het in de wet mogelijk maken dat ook verwarde personen met een gevarenrisico voor de samenleving, die onder invloed zijn vanwege een verslaving onder de werkingswijze vallen.

(verplicht) in zorg te krijgen en te onderzoeken of de negatieve spiraal zo doorbroken kan worden. Dit met alle persoonlijke en maatschappelijke risico's van dien. Uiteindelijk beland een deel van deze groep in de gevangenis of ISD (Inrichting Stelselmatige Daderaanpak). Hier gaan echter wel delicten en dus slachtoffers aan vooraf. Iets wat we juist willen voorkomen.